

der var forsikrede, og for de uforsikrede Statsejendomme. Man regnede altsaa med, og det mener jeg, man havde Lov til, en lignende Brandskade i Gennemsnit for de kommende Aar, og en Fond paa 5 Mill. Kr. vilde da være i Stand til at afholde Skaderne og endda vokse med Rentebeløb. Og det viste sig ogsaa at være Tilfældet. Det fremgaar af Oplysningerne, at Fonden voksede fra 1906 til 1912—13 til at udgøre et Beløb af over 6 Mill. Kr. Og det var alene ved Rentebeløbet, man regnede ganske vist ogsaa med en Kursgevinst ved udtrukne Obligationer. Den er der imidlertid ikke blevet noget af. Tværtimod har Kursfald bragt meget betydelige Tab. Siden 1913 er der sket en gradvis Tilbagegang i Fondens Kapital, saaledes at den nu i 1919—20 udgør næsten nøjagtig det samme som i 1906—07, nemlig 5 146 105 Kr. mod 5 140 623 Kr. i 1906. I den Vedtægt, der udstedtes i 1906, var det Meningen, at der skulde ske en Omvurdering af Statens Ejendomme hvert tiende Aar. Der skulde altsaa have været en saadan i 1916, men den blev stadig udskudt, og den er, saa vidt jeg kan se, først blevet gennemført i 1919. Resultatet deraf er blevet, at medens de Værdier, der her er Tale om at brandforsikre, i 1908 repræsenterede en Sum af 305,4 Mill. Kr., repræsenterer de nu i 1920 en Sum af 1 015,4 Mill. Kr., altsaa en meget betydelig Forøgelse. Og selvfølgelig er Risikoen ogsaa øget i samme Grad. Det foreslaas derfor nu, at de forskellige Styrelsesgrene, som de forskellige Statsejendomme sorterer under, skal opkræve et Beløb af 30 Øre pr. 1 000 Kr.s Forsikringssum, der skal indgaa i Stats-Brandforsikringsfonden, hvorved man vil faa en Indtægt paa $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. foruden selve Renten af Fonden, der anslaaes til $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. Den aarlige Indtægt skulde derved blive $\frac{3}{4}$ Mill. Kr. Paa den Maade mener man, at Fonden skulde øges. Det letteste vilde jo have været, om Statskassen eller den højtærede Finansminister havde været i Stand til at afse et Beløb paa ca. 10 Mill. Kr. til Henlæggelse i Fonden, saaledes som man i 1906 tog Statsbanernes Reservefond. Men man kan ikke nu afse et Beløb af den Størrelse, og mit Parti kan derfor anbefale at gaa den i Lovforslaget anviste Vej, at de forskellige Styrelsesgrene opkræver et vist Beløb paa mellem $\frac{1}{4}$ og $\frac{1}{2}$ pro mille af de Værdier, der er Tale om at forsikre, og man saaledes forøger den i 1906 oprettede Fond. Som ogsaa fremhævet i Bemærkningerne søger man i Sverige at oprette en lignende Fond paa ganske det samme

Grundlag. Man haaber, at man ved den her foreslaaede Foranstaltning skal kunne opnaa at faa en tilstrækkelig stor Fond til at imødegaa de Krav, der i Fremtiden maatte blive stillet.

Hermed skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Hækkerup: Paa Socialdemokratiets Vegne skal jeg anbefale det foreliggende Lovforslag. Selve Princippet, at Staten fremdeles skal være sin egen Assurandør, tiltræder mit Parti fuldt ud. Om alle Enkeltheder i Lovforslaget er affattede saaledes, at de betinger den bedste Udførelse i Praksis af dette Princip, kan maaske diskuteres. For et enkelt Punkts Vedkommende har jeg mine Tvivl. Naar det i § 2 hedder, at Indtægterne til Fonden delvis skal opkræves hos hver enkelt Styrelsesgren eller Institution, ligger det nær at spørge, om dette ikke er en Omvej, om det ikke var lige saa let at tage Beløbene af Statskassen, saaledes at Finansministeren fik en Bevilling til disse Assurancepræmier paa de aarlige Finanslove. Vil dette Omsvøb, som her er foreslaaet, ikke medføre, at den for øvrigt overordentlig billige Administration af Stats-Brandforsikringsfonden bliver dyrere, uden at det gør nogen Nytte? Det er dog i sidste Instans Staten, der skal betale, og var det da ikke lettere at tage Beløbet samlet end at hente Assurancepræmierne i Smaabeløb i de mange forskellige Lommer? Jeg henstiller derfor til Overvejelse, om ikke den her antydede Ordning er bedre, idet jeg dog tilføjer, at jeg ikke insisterer saa stærkt paa den. Det er muligt, at der kan være andre og stærkere Grunde end dem, der er anførte i Bemærkningerne til Lovforslaget, og end dem, der blev fremsat af den ærede Ordfører for Venstre (Carl Sørensen), som taler for den Affattelse, som Lovforslaget har faaet.

I øvrigt vil jeg ikke undlade at fremhæve, hvad der for øvrigt fremgaar af Lovforslagets Bemærkninger, at Administrationen er overmaade billig, og det ligger da nær at spørge, om man ikke herud af maa drage den Slutning, at Statens Overtagelse af alt Forsikringsvæsen i det hele taget vil være at foretrække. Der er tidligere i dette høje Ting af en af mine Partifæller, det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, givet en Række interessante Oplysninger om, hvor store Kapitaler der tjenes paa Forsikringsvæsen (*Gamborg*: Men de var forkerte alle sammen!). Det er muligt, at de ikke var helt rigtige, det er jeg ikke i Stand